

Evžen Seidl

Adá- Musíme se přiznat, že jsme z počátku byli ze setkání s panem Seidlem trochu nervózní. Nevěděli jsme, jak na nás bude reagovat, jestli se těší, nebo jestli je pro něj naše schůzka jen vsuvkou jeho odpoledního programu. Po tom, co jsme ho uviděli, nás přešli všechny obavy

Nikdy nezapomeneme na toho usměvavého pána, co na nás mává ze dveří klubovny konfederace politických vězňů. Po milém přivítání, typu: „Jmenuju se Evžen Seidl, ale můžete mi říkat šedivej dědek.“ Nám začal vyprávět svůj životní příběh.

Jéňa-Narodil se ve vesnici nedaleko Loun, kde i vyrostl. Jeho rodina byla za 2. světové války u partizánů a kvůli tomu nemohl studovat. Vyučil se nástrojářem, ale po nějakém čase mohl dělat geologickou školu. Zdálo se, že po válce bude vše lepší, ale pro pana Seidla byl opak pravdou. Do čela státu se dostala komunistická strana Československa.

Matěj-Lounská užovka, jak mu vždy přezdívali jeho známí a kamarádi, kvůli jeho sportovnímu nadání, vstoupil do protikomunistické skupiny MAPAŽ (Masaryk, Palacký, Žižka), která byla spjata s Americkou špiónážní sítí CIC a dalšími zahraničními organizacemi. Součástí konání MAPAŽe, byly atentáty na hlavní komunistické představitele v Severních Čechách.

To byl danej odstrašující případ pro ty lidi, protože o těch zmíněnejch - ty snad předčili svym jedním a způsobem i ty nacisty za války. Takže to byla řízená organiza, která dostávala nějaký ty příkazy - že jsme dostávali z Německa přes tu CIC, co udělat, jak udělat. To bylo rozšířený. Takže nás vedlo tohleto k tomu. My jsme neměli úmysl je zabít. To ne.

Petra- Po odhalení členů skupiny se konal třídenní soudní proces, kde byly navrhnuty rozsudky o 10 trestech smrti. Mezi popravenými měl být i Evžen Seidl. Rozsudek o jeho smrti nebyl schválen kvůli... tajemství, které vám nesmíme prozradit.

Na tom monstr procesu, tam.. Tam jako bylo zakázáno vůbec jít prostě. Takže ten probíhal, odvezli nás do Mostu a z Mostu nás převezli na Borskou věznici a z Borský věznice nás potom

rozvezli po těch koncentrákách na ty uranový doly a tak. Takže tam jsem vlastně strávil ten zbytek těch 11-ti let.

My jsme tam všichni byli víceméně od 10 let nahoru a všichni jsme byli podtržený červeně, to znamená určený k likvidaci. Ta likvidace neměla nastat tím, že by nás zastřelili nebo já nevím, popravili, ne ne ne, tam nám udělali takový podmínky, že ty podmínky nebyly na to, abysme existovali.

Jéňa-Nakonec se však jejich likvidace neuskutečnila. Rusové si uvědomili, že jsou pro ně vězni velmi levnou pracovní silou. Takže jim zlepšili stravu a drželi nad nimi ochrannou ruku. Za to je čekala těžká práce v uranových dolech. Pan Seidl se nechtěl tolik zmiňovat o průběhu jeho života v koncentračním táboře, ale nakonec nám něco málo řekl.

Matěj-Třeba o trestání, které probíhalo asi tak, že za každou hloupost, vězně zavřeli do betonového bunkru. Když byla zima, rozhodně se tam netopilo. Musela být otevřená okna a člověk napůl vyslečený tam musel spát. V noci ho dokázali jenom tak v košili a v trenýrkách hodit ven a 2 hodiny stál na mrazu. V létě zase muselo být všechno zavřené, aby tam bylo nedýchatelno.

Péťa-Lidé se tam nijak nelišili. Nikoho nezajímalo vzdělání, původ či víra. Každý měl své číslo, pod kterým byl registrován.

Áďa-Pan Seidl nevidí všechno úplně černě na jeho věznění v koncentračním táboře. Ačkoliv náš tým to rozhodně černě vidí. Po setkání s panem Seidlem a po jeho následujících slovech jsme si uvědomili, že čím víc se setkáváme s lidmi, kterým se stalo v životě něco hrozného, tím víc se dozvídáme, že jsou hrozně pozitivně naladěni, že jsou milí.

Jak může vůbec někdo říct, že doba jeho týrání nebyla zas tak špatná? To zřejmě nikdy nepochopíme a za to si pana Seidla hrozně vážíme, za to si vážíme všech obětí 2. Světové války, obětí komunismu, obětí všech hrůz, co se kdy staly.

A můžu vám říct, ty koncentráky, dneska máte vynikající vysoký školy. Nemluvě o Oxfordu, ten Oxford, ta vynikající vysoká škola, ten je asi takhle velikej oproti tomuhle koncentráku. To byl nejvyšší vysoká škola, která mohla nám dát cokoli. Tam byli všechny možný profese. Ten způsob života, toho jednání, ... jak jsme museli, to nám dalo nepředstavitelný, nepředstavitelnej život do budoucnosti. Že jsme přežili a tak nějak nás pár zůstalo.

